

מ"ת 137/07/14 - מדינת ישראל נגד ר ש

בית משפט השלום בחיפה

06 יולי 2014

מ"ת 137-07-14 מדינת ישראל נ' ש (עציר)

תפ 128-07-14

בפני כב' השופט אורי גולדקורן
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
ר ש (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת - מתמחה מר גאנם בשיר

מטעם המשיב - עו"ד בוריס שרמן ועו"ד סלבה רוזנפלד מהסניגוריה הציבורית

המשיב - הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין ביצוע תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג. בפרק העובדות של כתב האישום צויין כי ביום 28.6.14, כאשר המשיב היה תחת השפעת אלכוהול ונמצא בביתו ביחד עם המתלוננת, הוא דחף אותה לעבר המיטה, לאחר מכן אחז בחוזקה בגרונה וביד אחרת הכה בפניה במכת אגרופ. בשלב מאוחר יותר, כשהמתלוננת ברחו, הוא רדף אחריה ומשך אותה לעבר הבית. למתלוננת נגרמו חבלות גופניות של ממש - המטומה מתחת לאף, מעל השפה העליונה, המוומה בכתף שמאל ומעל שד שמאל והמטומות בצוואר מימין וביד ימין.
2. בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים צויין כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמו של המשיב, וכי ראיות אלה הינן הודעות המתלוננת, הודעת המשיב, צילומי חבלות, תעודה רפואית ועדות של בן זוגה לשעבר של המתלוננת.

לדעת ב"כ המשיב קיימות ראיות נוספות המערערות את מוצקותן של הראיות לכאורה.

ראיות לכאורה תוארו בפסיקה כראיות שאינן דורשות את רמת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי מעל לכל ספק סביר, אלא כאלה שדי בבחינת כח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה ואשר מעלות קיומו של סיכוי סביר לכך שמחומר החקירה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם. בשלב זה על ביהמ"ש לבחון האם קיים בחומר החקירה הפוטנציאל הראייתי אשר בסיום המשפט יהיה בכוחו כדי להוכיח את אשמת הנאשם. אשר לראיות נוספות, לגביהן התייחס ב"כ המשיב, הן ילובנו במסגרת "כור ההיתוך הראייתי" כאשר ידון התיק העיקרי. בשלב זה הן ביהמ"ש בוחן את כל הראיות אלא די ברף ראייתי שגלום בו הפוטנציאל לקביעת אשמתו של המשיב לסיום ההליך. דינן של טענות הנוגעות למשקל ולמהימנות להתברר בהליך העיקרי ולא בשלב המעצר עד תום ההליכים. אם לא מתגלות פרכות של ממש בחומר הראיות לכאורה הרי שדין הטענות של משקל ומהימנות להתברר בהליך העיקרי. ראו בש"פ 1566/14; בש"פ 8731/11; בש"פ 27/12; בש"פ 708/12.

אומנם קיימת זיקה בין עוצמת הראיות לבין חלופת המעצר - ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר כן תגדל הנוכחות לשחרר לחלופת המעצר.

במקרה הנוכחי, מעיון בתיק החקירה, לרבות מהודעת המשיב שקשר עצמו לאירועים המיוחסים לו, עולה כי קיימות ראיות לכאורה.

3. המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום מקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21 (א) (1) (ב) (5) לחוק המעצרים. ביחס לחזקה זו נקבע כי אין בקביעה כי המשיב מסוכן לאדם ספציפי כדי לסתור חזקה זו. ראו בש"פ 7848/10.

קיימת במובהק עילת מעצר של מסוכנות.

4. כאשר קיימת עילת מעצר, על ביהמ"ש לשקול שאלת חלופת המעצר. בענייננו, מדובר בעבירת אלימות בתוך המשפחה. ביהמ"ש העליון הביע עמדתו העקרונית לפיה במקרים כאלו לא תסכון חלופת מעצר. בבש"פ 5773/03 הדגיש כב' השופט ג'ובראן כי בסערת רגשות עלול משיב לעזוב את מקום מעצר בית ולהגיע למתלוננת גם אם היא נמצאת במקום מרוחק ממנו.

קבלת תסקיר מעצר אינה מהלך אוטומטי של ביהמ"ש. על ביהמ"ש לבחון כיצד יסווג המקרה שבפניו - האם מדובר בעבירה קלה בה יש להכריע לטובת חלופת מעצר אף ללא תסקיר מעצר, האם מדובר בעבירה חמורה במיוחד בה יש לעצור נאשם עד תום ההליכים אף ללא תסקיר מעצר, או האם מדובר במקרה ביניים בו יש מקום לבקש תסקיר מעצר בטרם יכריע ביהמ"ש, כאשר כמובן עמדת קצין המבחן הינה המלצה שאין בה כדי לחייב את ביהמ"ש, מאחר וביהמ"ש שוקל שיקולים רחבים יותר.

עיון בפסיקת ביהמ"ש העליון מעלה כי אף במקרים של עבירות אלימות במשפחה בהן המסכת העובדתית היתה חמורה יותר מאשר במקרה שבפנינו, נעשתה פנייה לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר. ראו, למשל, בש"פ 7626/06 ובש"פ 3821/11.

כלומר, על אף הגישה העקרונית המחמירה שבאה לביטוי בבש"פ 5773/03 הנ"ל, יש לסווג את המקרה שבפנינו כמקרה הביניים בו בטרם יכריע ביהמ"ש - יישלח המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

5. הנני מורה לשירות המבחן ליתן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

לנוחות שירות המבחן פרטי הסניגור: טלפון 04-8667715, פקס 04-8667770.

שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר עד למועד הדין הבא. מובן כי אין בהמלצות התסקיר כדי לחייב את ביהמ"ש.

6. **נדחה לתסקיר מעצר ליום 10/8/14 בשעות 10:30 - 11:00.**

המשיב במעצר עד להחלטה אחרת.

המשיב יובא ע"י ליווי/שב"ס.

העתק הפרוטוקול יומצא לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ד, 06/07/2014 במעמד הנוכחים.

אורי גולדקורן, שופט

